

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ἡ συνεργάτοιά μας Λδα Κατίνα Παπᾶ, πού βρισκεται τώρα μέ εκπαιδευτική ἀποστολή στή Βιέννη, πήρε μέρος μαζί μέ τίς κυρίες Σοφία Γεδεών καί Λούλα Μαρκέττου στήν ἑλληνική ἀντιπροσωπεΐα γιά τὸ Γ' Διεθνικὸ Ἐκπαιδευτικὸ Κινηματογραφικὸ Συνέδριο πού ἔγινε στή Βιέννη 26—31 Μαΐου, καί μᾶς στέλνει ἀπὸ ἐκεῖ τίς ἐντυπώσεις της.

Στὸ συνέδριο αὐτὸ ἔλαβαν μέρος 330 ἀντιπρόσωποι ἀπὸ 21 κράτη. Τὸ Μεξικὸ ἢ Κίνα ἢ Ἰαπωνία ἢ Τουρκία ἔστειλαν ἀντιπροσώπους. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἦταν ὁ Dr. Walter Günther, διευθυντὴς τῆς κινηματογραφικῆς Ἐνώσεως τοῦ Βερολίνου καί γεν. Γραμματέας ὁ καθηγητὴς Juchof ἀπὸ τὸ διεθνικὸ ἐπιμελητήριον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κινηματογράφου τῆς Βασιλείας.

Οἱ ἐργασίες τοῦ συνεδρίου χωρίστηκαν σὲ 9 ἐπιτροπὲς δύο ἀπὸ τίς ὁποῖες «ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ ψυχολογία τοῦ φιλμ» καὶ «τὸ φιλμ στήν ἐπιστήμη» παρακολούθησε καὶ ἡ Λα Κατίνα Παπᾶ.

Στὴν πρώτη δείχτηκε πὼς πρέπει νὰ γίνεται ἡ κατασκευὴ ἑνὸς φιλμ ὥστε ὄχι μόνον νὰ δείχνει τεχνικά τὸ θέμα του ἀλλὰ νὰ εἶναι καὶ κατάλληλο γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς κατωτέρας ἢ τῆς μέσης ἐκπαίδευσης. Γιαντὸ στήν κατασκευὴ πρέπει νὰ συνεργάζεται εἰδικὸς παιδαγωγὸς πού πρόκειται νὰ διδάξει κατόπι τὸ μάθημα αὐτό. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως πρέπει τὸ ἐκπαιδευτικὸ φιλμ νὰ εἶναι καὶ αισθητικὰ τέλειο. Κάθε πόλη πρέπει νὰ ἔχει μιὰ «Κινηματοθήκη» δηλ. ἕνα ἀρχεῖο ἀπὸ ταινίες, καὶ οἱ ταινίες αὐτὲς πρέπει νὰ ἀνταλλάσσονται καὶ μεταξὺ τῶν πόλεων καὶ ἀνάμεσα στὰ κράτη καὶ ἔτσι θὰ δοθῇ ἐνκαιρία στὰ παιδιὰ νὰ γνωριστοῦν μέ τοὺς πρὸ μακρινοὺς λαοὺς, μέ τὸν ἴδιον τρόπο θὰ γνωρίσει τὸ παιδί καὶ τοὺς λαοὺς πού ζήθηκαν καὶ ἔτσι θάποχτήσει μιὰ βαιθεΐα, ἀνθρωπιστικὴ καὶ ἀληθινὴ μόρφωση. Μὲ τὴ σημερινὴ μόρφωση τὸ παιδί μαθαίνει μόνον μερικὸς τύπους καὶ μερικὰς σελίδες ἀρχαίων κειμένων πού ἔπειτα ἀπὸ κόπους καὶ ἀποστήθιση κανόνων δὲν τοῦ δείχνουν **τί εἶπε** καὶ **τί ἔκανε** ἕνας λαὸς πού μεγαλοῦργησε ἀλλὰ **πὼς** τὸ εἶπε, ποιῆμα πού θὰ μπορούσε νὰ μᾶς εἶναι ἐντελὸς ἀδιάφορο ἂν εἶχαμε ἄλλο μέσο νὰ τὸ καταλάβουμε.

Οἱ συνέδριοι παρακολούθησαν μαθήματα μέ κινηματογράφον πρῶτα στὰ δημοτικὰ σχολεῖα πού ἔχει χτίσει μέ τρόπο ἀληθινὰ θαυμαστὸ ὁ Δῆμος τῆς Βιέννης. Στὰ σχολεῖα αὐτὰ παρασταίνεται ἡ ταινία καὶ κατόπι γίνεται γενικὴ συζήτηση ὥστε νὰ ἀντιληφθῇ ὁ δάσκαλος τί ἀπὸ ὅλο τὸ φιλμ κατάλαβαν τὰ παιδιὰ. Στὴν ἀνάγκη ξαναπαίξετα ὅλο τὸ φιλμ ἢ ὀρισμένα μέρη του ὥστε νὰ τὸ καταλάβουν ὅλοι. Τέτοιες ταινίες γιὰ τὴ δημοτικὴ ἐκπαίδευση εἶναι π.χ. «Πὼς τὰ κοιτοπουλάκια βγαίνουν ἀπὸ τὸ αἶνός». Τὰ μυρικαστικά». «Τὸ ὑποστατικό». «Πὼς σώζον ἕναν πνιγμένο».

Γιὰ τὴ μέση ἐκπαίδευση εἶδαν οἱ συνέδριοι ταινίες, **γεωγραφίας** : Ξένες χώρες, πόλεις, λίμνες, ποταμοί, βουνὰ καὶ θάλασσες, **ζωολογίας**, ἡ μυῖγα, ὁ γλάρος,

ὁ ἔλεφαντας κτλ. **βιομηχανίας**, πὸς κατασκευάζονται σπίρτα, βελόνες, κώκ καὶ ἄλλα εἴδη καθημερινῆς χρήσης. Κάθε χώρα φιλοτιμήθηκε νὰ στείλει στὸ Συνέδριο τὶς καλύτερες διδαχτικὰς ταινίες ποὺ εἶχε νὰ ἐπιδείξει.

Τὰ σπουδαιότερα ἀποτελέσματα τοῦ Συνεδρίου ἦτανε : ἡ συνεννόηση καὶ συνεργασία τοῦ διεθνικοῦ ἰνστιτούτου ἐκπαιδευτικοῦ κινηματογράφου τῆς Ρώμης (ἴδρυμα τῆς Κ.Τ.Ε.) μετὰ τὸ διδαχτικὸν κινηματογραφικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Βασιλείας. Μετὰ τὴν συνεργασία αὐτὴ ἐξασφαλίζεται μιὰ ἐνιαία προαγωγή τῶν συμφερόντων τοῦ διδαχτικοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ κινηματογράφου γενικὰ σὲ διεθνικὸν πεδίο.

Γενικὰ ὅμως ἐπέστησαν ὅλοι οἱ συνέδριοι ὅτι λαϊκὴ μόρφωση δίχως φιλμ εἶναι σήμερον προῶνιμα ἀδύνατον.
